

2) W wypadku udzielenia przez Trybunał odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

Czy ustalanie cen dla produktów leczniczych na receptę jest uzasadnione na podstawie art. 36 TFUE ochroną zdrowia i życia ludzi, jeżeli tylko w ten sposób można zapewnić równomierne i obejmujące całe terytorium Niemiec, w szczególności obszary wiejskie, zaopatrzenie ludności w produkty lecznicze?

3) W wypadku udzielenia przez Trybunał odpowiedzi twierdzącej także na pytanie drugie:

Jakie wymogi ciąży na ustaleniu sądowym, że okoliczność wskazana w drugiej części zdania w pytaniu drugim rzeczywiście ma miejsce?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez cour d'appel de Liège (Belgia) w dniu 30 marca 2015 r. – Sabrina Wathelet/Garage Bietheres & Fils SPRL

(Sprawa C-149/15)

(2015/C 213/25)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour d'appel de Liège

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Sabrina Wathelet

Strona pozwana: Garage Bietheres & Fils SPRL

Pytanie prejudycjalne

Czy pojęcie „sprzedawcy” towarów konsumpcyjnych, o którym mowa w art. 1649a belgijskiego kodeksu cywilnego, wprowadzonym ustawą z dnia 1 września 1994 r. zatytułowaną „Ustawa o ochronie konsumentów w ramach sprzedaży towarów konsumpcyjnych”, która dokonuje transpozycji do prawa belgijskiego dyrektyw europejskiej 1999/44/WE z dnia 25 maja 1999 r. w sprawie niektórych aspektów sprzedaży towarów konsumpcyjnych i związanych z tym gwarancji⁽¹⁾, należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ono nie tylko przedsiębiorcę, który w charakterze sprzedawcy przenosi własność towaru konsumpcyjnego na konsumenta, lecz również przedsiębiorcę, który działa w charakterze pośrednika w imieniu sprzedawcy niebędącego przedsiębiorcą, niezależnie od tego czy otrzymuje on zapłatę za swoje działanie i czy poinformował on potencjalnego nabywcę o tym, że sprzedawca jest osobą fizyczną?

⁽¹⁾ Dyrektywa 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. w sprawie niektórych aspektów sprzedaży towarów konsumpcyjnych i związanych z tym gwarancji (Dz.U. L 171, s. 12).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 15 kwietnia 2015 r. — Connexxion Taxi Services BV/Staat der Nederlanden (Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport) i in.

(Sprawa C-171/15)

(2015/C 213/26)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca w postępowaniu kasacyjnym: Connexion Taxi Services BV

Druga strona postępowania kasacyjnego: Staat der Nederlanden (Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport), Transvision BV, Rotterdamse Mobiliteit Centrale RMC BV, Zorgvervoercentrale Nederland BV

Pytania prejudycjalne

1. a. Czy prawo Unii, a w szczególności art. 45 ust. 2 dyrektywy 2004/18/WE w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi⁽¹⁾, sprzeciwia się temu, żeby prawo krajowe nakładało na instytucję zamawiającą obowiązek dokonania oceny w oparciu o zasadę proporcjonalności, czy należy faktycznie wykluczyć oferenta, który dopuścił się poważnego wykroczenia zawodowego?
- b. Czy ma przy tym znaczenie, że instytucja zamawiająca zawarła w warunkach przetargu postanowienie, zgodnie z którym oferta, względem której ma zastosowanie jedna z podstaw wykluczenia, pozostaje bez rozpoznania i nie jest brana pod uwagę przy szczegółowej ocenie pod względem treści?
2. W przypadku udzielenia na pytanie 1a odpowiedzi przeczącej: czy prawo Unii uniemożliwia sądom krajowym dokonanie oceny w oparciu o zasadę proporcjonalności, tak jak została ona przeprowadzona w konkretnym przypadku przez instytucję zamawiającą, nie w sposób „kompleksowy”, lecz musi się zadowolić („sumaryczną”) oceną, czy instytucja zamawiająca przy rozsądnej ocenie mogła dojść do rozstrzygnięcia, aby jednak nie wykluczać oferenta, który popełnił poważne wykroczenie zawodowe w rozumieniu art. 45 ust. 2 akapit pierwszy dyrektywy?

⁽¹⁾ Dz.U. L 134, s. 114.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Den Haag (Niderlandy) w dniu 17 kwietnia 2015 r. – Vereniging Openbare Bibliotheken/Stichting Leenrecht, interwenienci: Nederlands Uitgeversverbond i in.

(Sprawa C-174/15)

(2015/C 213/27)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Den Haag

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Vereniging Openbare Bibliotheken

Strona pozwana: Stichting Leenrecht

Interwenienci: Nederlands Uitgeversverbond i in.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 1 ust. 1, art. 2 ust. 1 lit. b) i art. 6 ust. 1 dyrektywy 2006/115⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że „użyczenie” w rozumieniu tych przepisów oznacza również przekazanie do korzystania z chronionych prawem autorskim powieści, zbiorów opowiadań, biografii, książek podróżniczych, książek dla dzieci i literatury młodzieżowej, które nie służy osiągnięciu bezpośredniej lub pośredniej korzyści gospodarczej lub handlowej i dokonywane jest przez instytucję dostępną publicznie w ten sposób, że

— kopia w postaci cyfrowej (reprodukcja A) zostaje umieszczona na serwerze instytucji z możliwością zwielokrotnienia tej kopii przez użytkownika poprzez pobranie na swój własny komputer (reprodukcja B),